

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Cziráki és dr. Icsu Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Icsu Róbert pártfogó ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Ligeti György ügyvéd (fél címe 2) által képviselt - névváltozás folytán - I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (uo.) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 20. napján kelt, 65.P.20.142/2011/76. számú ítélete ellen a felperes részéről 82. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek együttesen 40.000 (Negyvenezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A felperes képviselőjét ellátó Dr. Cziráki és dr. Icsu Ügyvédi Iroda (fél címe 1) pártfogó ügyvédi díját teljes egészében a felperes viseli.

A le nem rótt 240.000 (Kettőszáznegyvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes által kiadott napilap 2010. február 3-ai számában a „Sztárok és Sztorik” fejezetben „... feljelentették” címmel, „Átvert, állítja a páciense” felcímmel jelent meg írás. A bevezetőben a szerző közölte, hogy 8.000.000 forint kártérítést követel a mágustól az elkeseredett hölgy. A cikk beszámolt arról, hogy bár hitt ... segítségében, mégis romokba dőlt az élete annak a hölgynek, aki a mágiától várta sorsa jobbra fordulását, pedig a mágus ígéretet tett, hogy együttműködésük sikeres lesz, a hónapok múlásával mégis rosszabbra fordult a segítségkérő hölgy helyzete. Megemlítették, hogy 11 baleset érte, 18.500.000 forintos vesztesége keletkezett, 3 perbe keveredett, háza eladása megghiúsult, és ez idő alatt a mágus zsebébe pénzt nyomott, lényegében a semmiért. A cikk a riportalanyt idézve közölte, hogy az első találkozáson elmondta neki, hogy állandó problémái vannak, a mágus 15 perc után 5.000 forintos konzultációs díjat kért, majd közölte, hogy 60.000 forintért tudja megoldani a problémát. A riportalanyt a neve elhallgatását kérő hölgyként aposztrofálták, beszámolva arról, hogy panaszával bírósághoz fordult és kártérítésként 8.000.000 forintot követel a mágustól, aki azonban nem hajlandó fizetni. Ismét a riportalanyt idézve közölte a

cikk, hogy több százezer forintot csalt ki tőle, számlát viszont egyetlen egyszer sem adott, megelégette a dolgot, és ekkor vetett véget ... tevékenységének, felszólította, hogy vele kapcsolatban fejezze be mindenféle mágiáját, manipulációját, valamint fizesse vissza a pénzét. A cikk megírta, hogy a hölgy nyomozása során kiderítette: ... a Boszorkányszövetség 2004-ben már felszólította, hogy ne titulálja magát se boszorkánynak, se boszorkánymesternek, ennek ellenére a honlapján még most is ezzel a titulussal szerepel. Ezt követően a megszólított jós kapott lehetőséget a nyilatkozattételre, aki állítása szerint 20 éve űzi a szakmát, még soha nem jelentették fel szolgáltatása minősége kapcsán. A nyilatkozó hölgy esetével kapcsolatban előadta, hogy hat éve kereste fel, járt hozzá, ám egy idő után észrevette, hogy nem a jövődjére kíváncsi, hanem szexuálisan vonzódik hozzá. Miután egyre kínosabbak lettek a közeledései, elutasította, ezért megharagudott. Tavalý júniusban feljelentette, miután több zsaroló levelet kapott tőle, eleinte pár százezer, majd 4.000.000 forintot követelt tőle, cserébe, hogy ne tegye tönkre. A tucatnyi zsaroló és szerelmeslevél bizonyítékként a bíróságra került - mondta végül Az újságíró a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hivatalt is megszólaltatta, amely abban a jogi kérdésben nyilatkozott, hogy szolgáltatásra irányuló szerződést kötöttek ugyan egymással ... és a hölgy, de elég komplikált lenne bizonyítani, hogy a szolgáltatás - a mágia - teljesítése egyáltalán lehetséges.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesi írás azzal a valótlan állítással, hogy a felperes közeledett ... felé, amely ... számára kínos volt, megsértette a jóhírnevét, ugyanis ilyen közeledés éppen ... irányából volt a felperes felé. Előadta, hogy nem írt zsaroló és szerelmes leveleket ...nak, ugyanis nem ő közeledett a jós felé. Valótlan állításként sérelmezte továbbá, hogy ... feljelentette a felperest zaklatás miatt, és hogy nem jósoltatni járt hozzá. Állítása szerint az alperesi cikkből ismerősei beazonosították a személyét. Elégítétként féloldalas terjedelemben kérte azt közölni, hogy alaptalan állításokat jelentettek meg személyével kapcsolatban. Ezen túlmenően 3.000.000 forint nem vagyoni kára egyetemleges megtérítésére kérte kötelezni az I-II. rendű alpereseket. Utalt arra, hogy a II. rendű alperesként perbelépő ... anyagi helyzete nem teszi lehetővé, hogy kártérítési kötelezettségét teljesítse, ezért nem engedte el a perből az I. rendű alperest.

Az I-II. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 80.000 forint perköltséget áfával növelten. Rendelkezése szerint az eljárás illetékét és a felperes pártfogó ügyvédi költségét az állam viseli. Megítélése szerint az I. rendű alperes kiadásában, az I. rendű alperesi gazdasági társaságból az eljárás során kivált II. rendű alperes kiadói felelősségével megjelent cikk nem sértette a felperes személyiségi jogát. Rámutatott, hogy írás egy problémát, egy ...val, annak szolgáltatásával elégedetlen ügyfél esetét tárta a nyilvánosság elé, megszólalási lehetőséget biztosítva az érintetteknek, a megvádolt jósnak is. A körülményeket - amennyire ezen a területen objektív kijelentések, igazolható állítások tehetők - a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tárta a nyilvánosság elé a szerző, az I-II. rendű alperesek így nem követtek el jogsértést. Utalt arra is, hogy a felperes széles társadalmi körben nem volt felismerhető az írásból. Szűkebb társadalmi körében, ahol megismerhették, az állítások objektíve nem voltak jogsértés kiváltására alkalmasak, mert tartalmuk ellenére azokat nem a közöltek szerint kezelték, nem fogadták el valótlan tartalomként a felperest ismerő személyek. Az elsőfokú bíróság így jogsértés hiányában utasította el a keresetet.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatásával a keresetének történő helyt adó döntés meghozatalát kérve. Állítása szerint az I. rendű alperes azzal, hogy a felperes engedélye nélkül megjelentette a feljelentést a cikkben, megsértette a cikk megjelenése idején hatályos, a Polgári

Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 81. § (1) bekezdésében foglaltakat. Sérelmezte, hogy az I-II. rendű alperesek a jogsértő állításokat bizonyító állítólagos, a cikkben hivatkozott több tucatnyi zsaroló és szerelmeslevelet sem csatolták a perben. Fenntartotta azon álláspontját, miszerint az I. rendű alperes jogsértő ténymegállapításokat jelentetett meg, ugyanakkor az I. rendű alperes által közzétett értékítélet - mint véleménynyilvánítás - ugyancsak alkalmas a felperes jóhírnevének megsértésére. Az I. rendű alperes következtetései ugyanis önkényesek, az ésszerű gondolkodásnak, a tapasztalatnak, a logika szabályainak sem felelnek meg. További fenntartott állítása szerint személye a cikk tartalmából felismerhető volt, így személyiségi jogi védelemre tarthat igényt. Kifogásolta a II. rendű alperes perbelépésének engedélyezését, ugyanis az I. rendű alperes nem igazolta, hogy a továbbiakban a cikk megjelenésével kapcsolatos minden felelősség a II. rendű alperest terhel.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírálta [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereseti kérelem elbírálásához szükséges mértékben feltárta. A Fővárosi Ítéltábla az arra alapított, a helyesen felhívott jogszabályok helytálló alkalmazásával levont jogi következtetéseivel és annak indokaival is mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében lényegében az elsőfokú eljárás során előadott érveit tartotta fenn, amelyekre vonatkozóan az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki álláspontját. Annak kiegészítése a fellebbezés alapján nem vált szükségessé, a Fővárosi Ítéltábla ezért csak a következőket emeli ki.

A jogvitában nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt, hogy a felperes részéről a kereset tárgyává tett cikkben a felperes személyére vonatkozóan egy olyan véleménynyilvánítás kifejtésére került sor ... részéről, amely vélemény nem nélkülözött minden alapot. Amint az elsőfokú bíróság is rámutatott, a jós a valóságnak megfelelően számolt be arról, hogy a felperes egyre több pénzt követelt tőle, és valóban feljelentést tett a felperessel szemben. Ezeket a leveleket értékelhette zsaroló, zaklató, illetőleg az érzelmi kötődést kifejező jelentéstartalmakat tekintetbe véve, szerelmes levélként. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a jós által elmondottak közlésével az I-II. rendű alperesek nem valósítottak meg jogsértést, a felperes személyére vonatkozó közlések amellett, hogy önkényesnek és minden alapot nélkülözőnek nem tekinthetők, nem tartalmazznak indokolatlanul bántó, sértő, lealázó kifejezéseket. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy személyiségi jogsértés hiányában a kért objektív és szubjektív jogkövetkezmény alkalmazására sem kerülhetett sor.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A felperes a sikertelen fellebbezése következményeként köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I-II. rendű alperesek részére jogi képviselőjük ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Az eredménytelen fellebbezés indokolja annak megállapítását, hogy a felperes köteles viselni a jogi képviselőt ellátó ügyvéd pártfogó ügyvédi díját [Pp. 87. § (2) bekezdés] is.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2015. június 5.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró